

[Justitsministeren.]

Virkeligheden gør: at naar Grundloven kender Nævninger i visse bestemte Sager, saa tillader den i og for sig ogsaa alle mulige andre Former for Lægmand i alle mulige andre Sager. Efter almindelig Opfattelse og Fortolkning af en Grundlov maatte man tro, at her har Grundloven slaaet fast, paa hvilke Omraader og i hvilke Sager Lægmand skulde medvirke. Saaledes vilde man fortolke, naar man var Jurist. (*Victor Pürschel*: Nej, nej). Jeg hører, at det ærede Medlem ikke fortolker saaledes, men det beviser jo i og for sig ikke noget. Ligesom 2 Læger altid vil være uenige om vigtige Spørgsmaal, saaledes vil 2 Jurister formodentlig ogsaa altid være uenige. Det er det, der betinger Juraens og Juristernes Blomstring.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at man bør kunne indanke Rigsadvokatens politiske Afgørelse for en Appelret. Jeg antager, det var en Fortalelse. Jeg kender i hvert Fald ikke noget til, at Rigsadvokaten giver sig af med politiske Afgørelser. Hvis jeg faar noget saadant forelagt, skal det blive paatalt paa det aller alvorligste. Rigsadvokaten er øverste juridiske Anklagemyndighed, der ikke giver sig af med politiske Afgørelser. Jeg ved ikke, hvad det er for et Problem, det ærede Medlem her vil have frem. Det forekommer mig ikke, at Anklagemyndigheden i Modsetning til Dommere skal have anden Stilling end andre Tjenestemænd. Begaar de Tjenesteforseelser, ja, saa gaar man frem efter Tjenestemandsløven, eventuelt først ved Klage til deres overordnede. I den Henseende er de stillede som alle andre Tjenestemænd, og jeg ønsker ikke at virke for nogen Ændring i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget sagde, at jeg havde jo anført de „Ben“, Dommerne havde, som Udtryk for, at Dommerne var afhængige af Regeringen. Det er en fuldkommen Misforstaaelse; jeg har aldrig nogen Side givet Udtryk for, at jeg mente eller troede, at Dommerne var afhængige af Regeringen. Men jeg har sagt, at naar man fra Dommerside mere eller mindre kluntet — mest kluntet af Hr. Landsdommer Skadhauge for nylig — lader, som om den Omstændighed, at man modtager et Honorar for at være Medlem af Appelretten, gør en afhængig af Regeringen, ja, saa maa Dommerne sandelig siges at være i høj Grad afhængige af Regeringen i Kraft af hele deres Stilling i øvrigt, saaledes som skildret. Det er ikke mig, der paastaar,

at Dommerne er afhængige. Jeg haaber og tror — og efter mit Kendskab til dem mener jeg ogsaa at vide —, at de naturligvis kun er afhængige af deres Overbevisning. Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vilde i den Anledning have at vide, hvilke „Ben“ Dommerne havde. Det har jeg ikke paa rede Haand, men hvis man ønsker det oplyst i Udvalget, kan det naturligvis oplyses. Som Tjenestemænd skal de jo have Regeringens Tilladelse til at have ekstra Hverv, saa det er vel ikke saa vanskeligt at faa oplyst, hvis Udvalget ønsker det.

Den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, paastod, at jeg havde hævdet, at det kommunistiske Parti ansaa det for det vigtigste af alt, at jeg blev fjernet. Nej, det haaber jeg da aldrig, jeg har hævdet. Jeg ved jo meget godt, at det vigtigste af alt for det kommunistiske Parti er at slippe væk fra dets Fortid og komme over paa nye Opfattelser paa alle mulige Omraader. Det er saamænd et saa stort og besværligt Arbejde, naar man kender Fortiden, at det er en ren Biting ved Siden deraf, om jeg bliver fjernet eller ej. Naar man blot tænker paa, for at tale om Socialreformen, hvorledes vi andre er blevet stemplet som Pampere og Forrædere, og hvorledes Socialreformen blev stemplet, som den ærede Ordfører for Kommunisterne selv hævdede nu, i 1933, og saa ser, hvor travlt de samme ærede Medlemmer og deres Blad har haft med netop at skabe Enhedsfront nu og opfordrer os andre til at rejse Kampen mod Nazisterne o. s. v. samt roser Socialreformen og hævder dens Fortræffelighed over for alle, der har en anden Mening — ja, saa tror jeg, man vil give mit Ret i, at de Herrer har travlt nok paa alle andre Omraader til ikke at kunne beskæftige sig med at faa mig fjernet, hvad de ogsaa faar forfærdelig vanskeligt ved. At Socialreformens Principper er reaktionære, har det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen naturligvis hævdet Gang paa Gang. Det var god Politik for ham i 1933. Men det er ikke afgørende for, om de er reaktionære eller ej. Hvis de var reaktionære, vilde de næppe have vundet den almindelige Anerkendelse, de har, ogsaa langt uden for Landets Grænser. Men dette tillader Tiden i øvrigt ikke at gaa ind paa.

Formanden: Meget rigtigt.

Justitsministeren (Steincke): Jeg har derfor ogsaa, højtærede Formand, indskrænket mig til at svare saa kort, som det var